

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Артемій КУЦЕНКО**, 1997 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2021 році Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України «Ніжинський агротехнічний інститут» за спеціальністю Електроенергетика, електроніка та електромеханіка, виконав акредитовану освітньо-наукову програму 051 «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Київського національного університету будівництва і архітектури Міністерства освіти та науки України, м. Київ від «14» липня 2026 року № 150/52-14/90/26, у складі:

Голови разової – Ольги БЄЛЕНКОВОЇ, доктора економічних наук, професора, спеціалізованої завідувача кафедри економіки будівництва Київського національного вченої ради університету будівництва і архітектури

Рецензентів – Любові ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКОЇ, доктора економічних наук, професора, професора кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури

– Тетяни ЦИФРИ, кандидата економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури

Офіційних – Павла ФІСУНЕНКА, доктора економічних наук, доцента, професора опонентів кафедри девелопменту нерухомості, фінансів, обліку та маркетингу Навчально-наукового інституту «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури» Українського державного університету науки і технологій

– Олени ЗАГОРЕЦЬКОЇ, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри економіки підприємства та інвестицій Національного університету «Львівська політехніка».

на засіданні «01» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Артемію КУЦЕНКУ на підставі публічного захисту дисертації «Науково-методичні засади забезпечення конкурентоспроможності будівельних підприємств в умовах відбудови економіки України» за спеціальністю 051 «Економіка».

Дисертацію виконано в Київському національному університеті архітектури і будівництва Міністерства освіти та науки України, м. Київ.

Науковий керівник: Володимир ЛИЧ, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація

є актуальною і завершеною кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто автором. Отримані результати дисертаційної роботи спрямовані на вирішення важливого наукового завдання – розвитку теоретико-методичних засад та практичного інструментарію забезпечення конкурентоспроможності будівельних підприємств в умовах відбудови та трансформації економіки України. Запропонований підхід забезпечує комплексне оцінювання конкурентних позицій підприємств, підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу, адаптацію до змін ринкового середовища та формування стійких конкурентних переваг.

Результати дисертаційної роботи формують сучасну теоретико-методичну основу управління конкурентоспроможністю будівельних підприємств, орієнтовану на умови воєнного та повоєнного розвитку економіки. Розроблений організаційно-економічний механізм забезпечення конкурентоспроможності, побудований на принципах системності, адаптивності та комплексності, дозволяє узгоджувати внутрішні можливості підприємства із викликами зовнішнього середовища, підвищувати ефективність управлінських рішень, зміцнювати ринкові позиції та забезпечувати довгострокову стійкість розвитку.

Запропонований у дисертації науково-методичний підхід до комплексного оцінювання конкурентоспроможності дає змогу здійснювати багаторівневу діагностику діяльності будівельних підприємств на основі інтеграції організаційно-технологічних, кадрових, ринкових і фінансово-економічних показників. Розроблена ієрархічна модель оцінювання забезпечує визначення пріоритетності факторів впливу, виявлення резервів підвищення конкурентоспроможності та обґрунтування стратегічних напрямів розвитку. Удосконалений механізм стратегічного управління та система моніторингу конкурентних позицій сприяють підвищенню ефективності участі підприємств у конкурентному середовищі, зокрема у сфері публічних закупівель, забезпечують адаптивність до змін ринкової кон'юнктури та посилюють конкурентоспроможність будівельних підприємств у довгостроковій перспективі.

Дисертація написана державною мовою та відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами).

Здобувач має 13 наукових публікацій за темою дисертації, з них: 5 статей у наукових фахових виданнях України категорії «Б»; 1 – у періодичному міжнародному виданні; 7 тез наукових доповідей в збірниках матеріалів міжнародних конференцій:

Статті у наукових фахових виданнях України категорії «Б», які індексуються в міжнародних наукометричних базах:

1. Куценко А. С. Трансформація законодавчо-нормативної бази забезпечення конкурентоспроможності будівельних підприємств. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2025 №1 (284). С. 34–40. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15109112>

2. Куценко А.С. Аналіз будівельних ринків в Україні: сучасний стан, тенденції та напрями активізації. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах*

формування ринкових відносин. 2025 №55/3 С. 277–289. [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.55\(3\).277-289](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.55(3).277-289)

3. Лич В.М., Куценко А.С. Конкурентоспроможність в умовах цифрової трансформації та глобальних змін. *Будівельне виробництво*, 2024, №78. С. 73–79. <https://doi.org/10.36750/2524-2555.78.73-79> (Особистий внесок здобувача: проаналізовано основні етапи розвитку конкурентоспроможності як концепції – від оцінки характеристик окремого продукту до оцінки підприємств, галузей та національних економік; визначено ключові фактори, що впливають на конкурентоспроможність).

4. Лич В.М., Куценко А.С. Сутнісна характеристика конкурентоспроможності будівельного підприємства. *Просторовий розвиток*, 2022. Вип. 2. С. 149 – 154. (Особистий внесок здобувача: виявлено тенденції до глобалізації будівельного ринку через інтеграцію в межах ЄС, розглянуто наявні трактування поняття «конкурентоспроможність підприємства», запропоновано авторське визначення цього поняття).

5. Лич В.М., Куценко А. С. Методичні підходи до вибору стратегій забезпечення конкурентоспроможності підрядних будівельних підприємств. *Просторовий розвиток*, 2026. №17. С. 523 – 535. (Особистий внесок здобувача: виявлено тенденції до глобалізації будівельного ринку через інтеграцію в межах ЄС, розглянуто наявні трактування поняття «конкурентоспроможність підприємства», запропоновано авторське визначення цього поняття).

Видання іноземних держав, які входять до ОЕСР:

6. Kutsenko A. Digitalization of strategic management of construction enterprise competitiveness based on the formalized assessment of competitive advantages. *Innovative Solution in Modern Science*. 2026. Vol. 3, No. 72. [https://doi.org/10.26886/2414-634X.3\(72\)2026.1](https://doi.org/10.26886/2414-634X.3(72)2026.1)

Наукові праці, що представлені як тези доповідей у міжнародних науково-технічних конференціях:

7. Куценко А.С. Цифровізація обліку як фактор підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств. *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу*: матеріали доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 7-8 листопада 2023 року) у 2-х ч. / за заг. ред. В. М. Лича. Ч. 1. Київ: КНУБА, 2023. С. 72 – 75.

8. Куценко А. С. Інноваційні напрями забезпечення конкурентоспроможності будівельного підприємства на внутрішньому ринку. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: Матеріали IV Міжнар. наук. - практ. інтернет-конф. (Київ, 20 квітня 2023 року): тези доповідей / відп. ред. П. В. Захарченко. Київ: 2023. С. 337–340

9. Лич В., Куценко А. Методологічні аспекти дослідження конкурентоспроможності будівельних підприємств. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: Матеріали V Міжнар. наук. - практ. інтернет-конф. (Київ, 18 квітня 2024 року): тези доповідей / відп. ред. П. В. Захарченко. Київ: 2024. С. 93-96 (Особистий внесок: узагальнено методи оцінювання конкурентоспроможності підприємства).

10. Куценко А. С. Удосконалення законодавчо-нормативної бази підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств. Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу» від 5-6 листопада 2024 року. К: КНУБА, 2024. С. 271–273.

11. Лич В., Куценко А. Пріоритетні проблеми конкурентоспроможності будівельних підприємств в умовах відбудови. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: Матеріали VI Міжнар. наук. - практ. інтернет-конф. (Київ, 10 квітня 2025 року): тези доповідей/відп. ред. П. В. Захарченко. Київ: 2025. С. 106–109. (*Особистий внесок здобувача: визначено основні напрямки підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств в умовах відбудови*).

12. Куценко А.С. Інноваційні аспекти підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств в умовах післявоєнної відбудови України. *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу*: матеріали доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 4-5 листопада 2025 року) / за заг. ред. В. М. Лича, Л.О. Згалат-Лозинської. Київ: КНУБА, 2025. С. 457–462.

13. Куценко А.С. Особливості оцінювання проєктів публічно-приватного партнерства за участю міжнародних інвесторів. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: Матеріали VII Міжнар. наук. - практ. інтернет-конф. (Київ, 15 квітня 2026 року): тези доповідей/відп. ред. П. В. Захарченко. Київ: КНУБА, 2026. С. 211–214.

Повнота викладення основних наукових результатів, висновків, рекомендацій та положень дисертаційного дослідження відповідає вимогам, що пред'являються до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти) та висловили зауваження:

Голова ради – доктор економічних наук, професор БЄЛЕНКОВА Ольга Юріївна, завідувач кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури, без зауважень.

Рецензент – доктор економічних наук, професор, ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКА Любов Олександрівна, професор кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У підрозділі 1.1 дисертант формує авторське трактування конкурентоспроможності будівельного підприємства та пов'язує її з конкурентними перевагами, адаптивністю, ринковою позицією і ресурсним потенціалом (с. 41-54). Водночас межі між категоріями «конкурентоспроможність підприємства», «конкурентний потенціал», «конкурентна перевага», «конкурентна позиція» та «стратегічна конкурентоспроможність» розмежовано не повною мірою. Дискусійним залишається питання, які з цих характеристик є передумовами, які – складовими, а які – результатом функціонування системи забезпечення конкурентоспроможності. На нашу думку, робота виграла б від більш чіткого представлення причинно-наслідкових зв'язків між зазначеними категоріями та їх

місця в авторському механізмі.

2. У підрозділі 2.3 сформовано систему з чотирьох груп показників конкурентоспроможності: фінансово-економічних, організаційно-технологічних, ринкових і кадрових. На нашу думку, доцільно було б дещо детальніше обґрунтувати вибір саме цих індикаторів з позицій специфіки діяльності підрядних будівельних підприємств в умовах відбудови.

3. Для інтерпретації інтегрального показника конкурентоспроможності автором запропоновано нечітку шкалу «низький – достатній – високий» рівень (с. 137-138). Робота виграла б від коротшого пояснення економічного змісту переходу підприємства з одного рівня конкурентоспроможності до іншого.

4. За результатами розрахунків найбільшу глобальну вагу отримали показники дотримання графіка будівництва, витрат на оплату праці у структурі собівартості, результативності участі у тендерах та рентабельності власного капіталу (с. 141-143). Доцільним було б доповнити їх інтерпретацію поясненням того, наскільки така пріоритетність може змінюватися залежно від масштабу та спеціалізації будівельного підприємства.

5. У підрозділі 3.2 запропоновано диференціацію стратегій забезпечення конкурентоспроможності залежно від типу ринку та рівня конкурентоспроможності підприємства (с. 167-175). Для посилення прикладного характеру розробки доцільно було б навести один-два конкретні приклади вибору відповідної стратегії для підрядного будівельного підприємства.

6. У підрозділі 3.3 систематизовано основні схеми фінансування будівництва та визначено їх вплив на конкурентоспроможність підрядних підприємств (с. 185-190). Водночас доцільним було б доповнити запропонований підхід критеріями вибору оптимальної схеми фінансування з урахуванням вартості залученого капіталу, ліквідності, боргового навантаження та ризику касових розривів, що посилило б методичну обґрунтованість практичних рекомендацій.

Рецензент – кандидат економічних наук, доцент, ЦИФРА Тетяна Юріївна, доцент кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. По-перше, теоретичний огляд у першому розділі вирізняється широтою опрацьованого матеріалу, проте подекуди має радше описовий, ніж критично-аналітичний характер. Зокрема, у підрозділі 1.2 систематизацію методів оцінювання конкурентоспроможності (табл. 1.4-1.5) представлено переважно у формі їх класифікації та переліку переваг, без розгорнутого критичного зіставлення за єдиними критеріями, релевантними саме для будівництва (проектний характер діяльності, доступність вихідних даних, здатність урахувати ризики воєнного періоду). Унаслідок цього обґрунтування вибору методу аналізу ієрархій як основи авторської моделі (розділ 2) впливає з огляду не цілком очевидно. Крім того, у підрозділі 1.3 нормативно-правовий аналіз сконцентровано переважно на загальному конкурентному (антимонопольному) законодавстві, тоді як законодавство у сфері публічних закупівель, яке є центральним для подальших розділів роботи, розкрито менш повно, ніж того потребує його роль у дослідженні.

2. По-друге, попри обґрунтоване акцентування у роботі ролі воєнних і безпекових чинників (руйнування енергетичної та логістичної інфраструктури,

інституційні обмеження, зміна правил участі у публічних закупівлях), у структурі інтегрального показника ці чинники безпосередньо як окремий блок чи підсистему не формалізовано: вплив інституційного середовища задекларовано у положеннях наукової новизни, проте в самій моделі оцінювання він представлений переважно опосередковано через окремі ринкові та організаційно-технологічні індикатори. Виокремлення інституційно-безпекової складової як самостійного елемента моделі підвищило б її адаптивність до умов воєнного часу.

3. По-третє, у вступі та розділі практичного значення задекларовано широкий інструментарій (цифровізація, BIM-технології, ESG-вимоги, взаємодія зі стейкхолдерами), проте у ядрі моделі частина з цих напрямів (зокрема показники цифрової зрілості, BIM та ESG) розкрита декларативно і не операціоналізована у вигляді систематизація міжнародного та порівняльного досвіду у формі зведеної таблиці за ключовими критеріями, що зменшила б описовість матеріалу та дала б змогу виразніше виокремити релевантні для України елементи.

4. По-четверте, робота значно виграла, якби було приділено більше уваги зміні споживчої поведінки українців під впливом повномасштабного вторгнення росії, зокрема місцезнаходженню житла, способу оплати та придбання квартир, реалізації програм доступного житла та е-Оселя, безпекових заходів та проектних рішень ІТЗ ЦЗ, «екологічного проектування», інклюзії, тощо.

Офіційний опонент – кандидат економічних наук, доцент, ЗАГОРЕЦЬКА Олена Ярославівна, доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій Національного університету «Львівська політехніка», надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У першому розділі дисертації на рис. 1.3, де подано взаємозв'язок конкурентних переваг, конкурентоспроможності підприємства та конкурентоспроможності продукції, загальна логіка побудови є зрозумілою, однак сама схема виглядає дещо спрощеною та потребує додаткового змістовного пояснення. Зокрема, не повною мірою розкрито характер причинно-наслідкових зв'язків між конкурентними перевагами в ланцюгу створення цінності, конкурентоспроможністю продукції та конкурентоспроможністю підприємства. Із рис. 1.3 не зовсім однозначно зрозуміло, що саме є первинним – конкурентні переваги в ланцюгу створення цінності чи конкурентоспроможність продукції та підприємства, а також яким чином відбувається зворотний вплив між цими елементами. У зв'язку з цим доцільно було б або деталізувати зміст рисунка, або доповнити його текстовим поясненням щодо механізму формування такого взаємозв'язку.

2. У роботі значну увагу приділено сфері публічних закупівель як важливому чиннику формування конкурентного середовища у будівельній галузі. Разом із тим, для посилення практичної спрямованості дослідження доцільно було б більш детально розкрити, яким саме чином зміни в закупівельному законодавстві, особливості воєнних закупівель та механізми цінового коригування контрактів впливають на окремі складові інтегральної оцінки конкурентоспроможності будівельного підприємства.

3. У підрозділі 3.2 автором ґрунтовно розглянуто стратегічні пріоритети підрядних будівельних підприємств та запропоновано адаптивні заходи залежно від

типу ринку й рівня конкурентоспроможності, однак окремі положення мають переважно узагальнений теоретичний характер. Зокрема, запропоновані у табл. 3.1 та табл. 3.2 стратегічні орієнтири доцільно було б доповнити кількісними критеріями вибору відповідної стратегії, а також практичними індикаторами оцінювання ефективності її реалізації для підрядних будівельних підприємств.

4. Під час обґрунтування стратегічних пріоритетів розвитку підрядних будівельних підприємств залежно від типу ринкової структури (с. 164-173) доцільно було б ширше врахувати регіональні особливості функціонування будівельного ринку України, що сьогодні суттєво відрізняються залежно від ступеня впливу воєнних дій та масштабів відновлювальних робіт.

5. У роботі слушно акцентовано увагу на значущості кадрової складової конкурентоспроможності будівельного підприємства. Однак доцільним було б ширше висвітлити вплив дефіциту кваліфікованих кадрів, трудової міграції, мобілізаційних обмежень та необхідності перепідготовки персоналу на формування конкурентних переваг підприємств у період відбудови економіки України, а також деталізувати управлінські інструменти реагування на ці виклики.

Офіційний опонент – доктор економічних наук, доцент, ФІСУНЕНКО Павло Анатолійович, професор кафедри девелопменту нерухомості, фінансів, обліку та маркетингу Навчально-наукового інституту «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури» Українського державного університету науки і технологій, надав позитивний відгук із зауваженнями:

1. У підрозділі 1.3 (с. 67-91) автором ґрунтовно систематизовано нормативно-правові засади функціонування будівельної галузі, зокрема у сфері стандартизації, публічних закупівель, цифровізації, енергоефективності та гармонізації національних норм з європейськими вимогами. Водночас дискусійним є питання щодо оцінювання безпосереднього впливу окремих нормативно-правових інструментів на конкурентоспроможність будівельних підприємств. Зокрема, автор зазначає про необхідність подальшої цифровізації дозвільних процедур, гармонізації будівельних стандартів з європейськими нормами, удосконалення механізмів публічних закупівель та стимулювання інноваційної діяльності, однак не здійснює кількісної або порівняльної оцінки того, наскільки кожен із цих напрямів впливає на окремі складові конкурентоспроможності підприємств. Дослідження могло б бути посилене визначенням пріоритетності зазначених напрямів за критеріями їх впливу на фінансову, технологічну, інноваційну та ринкову складові конкурентоспроможності будівельних підприємств.

2. У табл. 2.14 (с. 135) до ринкових факторів включено частку виграних тендерів, середню кількість учасників у тендерах, частку розірваних договорів та коефіцієнт зменшення ціни на аукціоні або відкритих торгах. Автор обґрунтовано визначає частку виграних тендерів як стимулятор, а частку розірваних договорів і зменшення ціни – як дестимулятори. Водночас потребує додаткового обґрунтування трактування середньої кількості учасників у тендерах як стимулятора конкурентоспроможності. Адже збільшення кількості конкурентів може як свідчити про привабливість ринку та здатність підприємства конкурувати, так і, навпаки, підвищувати складність перемоги в тендері. Тому характер впливу цього показника може бути нелінійним і залежати від інших параметрів ринкового середовища.

3. У підрозділі 2.3 (с.130-132), для визначення ваг критеріїв автором використано метод попарних порівнянь Сааті, відповідна матриця наведена у табл. 2.10, а структура ієрархії – у табл. 2.11. При цьому автор зазначає, що матриці сформовані на основі експертних оцінок і характеризуються прийнятним рівнем узгодженості. Зокрема, для ринкових факторів відношення узгодженості становить 0,091, а для кадрових – 0,098. Дискусійним є питання стійкості отриманих вагових коефіцієнтів до зміни складу експертів та їхніх суджень. Доцільним доповненням методики міг би бути аналіз чутливості інтегрального показника до варіації експертних ваг.

4. На с. 122 запропоновано розрахунок інтегрального показника конкурентоспроможності за формулою (2.4) як суми нормованих значень показників, помножених на відповідні вагові коефіцієнти. На мою думку, дискусійним є вибір саме адитивної форми агрегування. Такий підхід передбачає взаємну компенсацію окремих показників: низьке значення одного критерію може компенсуватися високим значенням іншого. Однак, у діяльності будівельного підприємства окремі характеристики, наприклад, фінансова стійкість, дотримання строків будівництва або якість виконання робіт, можуть мати критичний характер. Тому доцільним було б додатково обґрунтувати переваги адитивної моделі порівняно з мультиплікативною або іншими моделями багатокритеріального агрегування.

5. У табл. 2.17 на с. 138 запропоновано шкалу інтерпретації результатів оцінювання конкурентоспроможності, яка передбачає рівні «низький», «достатній» та «високий». Водночас дискусійним є питання обґрунтування меж між відповідними рівнями конкурентоспроможності. З огляду на те, що саме за результатами інтегрального оцінювання підприємства ранжуються та відносяться до певної групи, доцільним видається чіткіше обґрунтувати числові інтервали, за якими здійснюється таке розмежування, а також перевірити стабільність класифікації підприємств за зміни вагових коефіцієнтів.

6. У підрозділі 3.2 (с. 179), зазначено, що результати розрахунку інтегрального показника для 10 підрядних підприємств наведено за 2023 рік. Водночас, назва табл. 3.3 визначає період дослідження як 2024-2025 рр. Ця часова неузгодженість потребує уточнення, оскільки період, за який сформовано вихідні дані, безпосередньо впливає на коректність інтерпретації отриманих результатів. Особливо це важливо в умовах суттєвих змін будівельного ринку України у 2023-2025 рр.

7. У табл. 3.3 на с. 180 наведено результати інтегрального оцінювання конкурентоспроможності будівельних підприємств, на основі яких здійснено їх ранжування та розподіл за рівнями конкурентоспроможності. Водночас дискусійним є питання обґрунтованості формування досліджуваної вибірки та меж поширення отриманих результатів на будівельні підприємства України загалом. Зважаючи на значну диференціацію будівельних підприємств за масштабами діяльності, спеціалізацією, регіонами функціонування, обсягами та характером реалізованих будівельних проєктів, доцільним було б більш детально обґрунтувати критерії відбору підприємств до досліджуваної сукупності та можливості поширення отриманих результатів на інші групи учасників будівельного ринку. Водночас, зазначене зауваження не знижує практичної цінності запропонованого

підходу, а визначає напрям його подальшого розвитку шляхом розширення вибірки та проведення додаткових порівняльних досліджень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Артемію КУЦЕНКУ** ступінь доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 «Економіка».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Ольга БЕЛЕНКОВА

Підпис Беленкової О.Ю. засвідчую

Вчений секретар Вченої ради
Київського національного університету
будівництва і архітектури

Микола КЛИМЕНКО